

بررسی شاخص‌های زمانی ماموریت‌های اورژانس هوایی گناباد در سال‌های ۱۴۰۱-۱۴۰۰

محمدحسین اسماعیل زاده^۱، اکرم نامی^۱، نکتہ پیکانی^۱، راضیه باجولوند^۲

۱- مرکز تحقیقات توسعه اجتماعی و ارتقای سلامت، دانشگاه علوم پزشکی گناباد، ایران

۲- سازمان اورژانس کشور، وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی، تهران، ایران

۳- مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی سلامت، دانشگاه علوم پزشکی لرستان، خرم‌آباد، ایران

یافته‌ها: میانگین شاخص‌های زمانی برای ۱۵۸ ماموریت ثبت شده در فرم الکترونیک مراقبت اورژانس پیش بیمارستانی محاسبه شد. میانگین زمان برخاست، زمان پاسخ، زمان حضور در صحنه، زمان انتقال و زمان کل ماموریت به ترتیب ۸/۲۸، ۲۶/۳۶، ۴/۸۱، ۱۹/۶۳ و ۵۳/۰۶ دقیقه بود. تفاوت آماری معناداری بین زمان برخاست با زمان استاندارد وجود داشت.

نتیجه‌گیری: بر اساس نتایج مطالعه حاضر زمان برخاست بالاتر از استاندارد تعریف شده بود. بنابراین پیشنهاد می‌شود با توجه به اهمیت زمان و تاثیر آن در پیش‌آگهی بیماران فوریت‌های پزشکی، کاهش زمان برخاست بعنوان یک هدف قابل اصلاح مورد توجه سیاست‌گذاران و مدیران اورژانس کشور قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: اورژانس هوایی، شاخص‌های زمانی، خدمات اورژانس پیش بیمارستانی

مقدمه: خدمات اورژانس هوایی نقش مهمی در تسریع و تسهیل انتقال مصدومین، کاهش مرگ و میر بیماران و مصدومین فوریت‌های پزشکی و کاهش عوارض ناشی از انتقال دیر هنگام بیمار به مراکز درمانی دارد. مطالعه حاضر با هدف تعیین شاخص‌های زمانی ماموریت‌های اورژانس هوایی گناباد در سال‌های ۱۴۰۱-۱۴۰۰ انجام شد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه مقطعی و گذشته‌نگر، تمامی ماموریت‌های اورژانس هوایی دانشگاه علوم پزشکی گناباد به روش سرشماری طی سال‌های ۱۴۰۱-۱۴۰۰ مورد بررسی قرار گرفتند. داده‌ها شامل شاخص‌های زمانی؛ زمان برخاست، زمان پاسخ، زمان حضور در صحنه، زمان انتقال و زمان کل انجام ماموریت بودند. ابزار مورد استفاده فرم الکترونیک استاندارد مراقبت اورژانس پیش بیمارستانی سازمان اورژانس کشور (سامانه آسایار) بود. جهت توصیف داده‌ها از جداول توزیع فراوانی (برای داده‌های کیفی) و میانگین و انحراف از معیار (برای داده‌های کمی) و به منظور آنالیز داده‌های زمانی و مقایسه میانگین شاخص‌های زمانی با شاخص استاندارد از آزمون T تک نمونه‌ای استفاده شد.